

Debrecen, Jun. 7. 1857.

Kedves barátom!

Ugy elfoglalt bennünket a hivatal gendja,
 annyira elfáradunk annál belőle is külföldi
 tellemeslelvégeiben, hogy alig jut idő
 egy levélíráshoz, az az: hogy a mi időnk
 ráfordíthatnánk, abban éppen semmivel
 sem foglalkoznánk nagyon jóllehet. Most lá-
 tom már, mit tesz 7-800 pengőből megjel-
 ni, úgy hogy helytelenül értem magamat
 magányosán adajára is elhasználni, s így
 csinálol még 32 p. ft. havi jövedelmet; pedig
 a Múzeum is ott sok dolgot ad, hogy még
 tavasznapi sines. Ma de se baj! meg be-
 jár, s ha van kiért tisztelet, mint káta az
 ignel, már selem is van, s én selemről örö-
 mezt dolgozom, men boldog vagyok, s meg
 vagyok róla győződve, hogy kedves német
 is boldoggá selem, - csak egy masolvas firi-
 ei egy aranyos leány kelt kora, hogy vele
 is mehetne megjel! - Ha láci mit csinál?
 van-e még tojás gyűjteménye vagy más va-
 lamije? ha van alásimije, ind meg selem, s
 én selemen kiindul neki alá tojásból, alá más,
 bol egy kis gyűjteménye, mely kiinduló pontját
 szolgáthasán, s a sorábbi gyűjteményben verefo-
 nala lehepen, az én Múzeumamban a meg-
 nevezett tojásból faja többet meg már 130-
 nál, men az időnk kiindulása. az adolgozom.
 Tulcsánál nem igazsággal selem, hanem ha
 eljön az ősiel, megövezésem debreceni selem,
 diánnal, perczel, bétessel is diánnal.

Egyéb,

Egyébiránt az is megerősen, hogy én vendé-
 geltem meg magamat is feleségemmel a
 salak M. körös városában. Nem tudom, mi-
 kor kerül sa a sor, hogy ezen levelemre
 válaszolj; semmiképen akkora a magadról és
 teidről adandó tudósítás mellett a Dóme,
 kós leveiről sem felejtkezel meg engem
 értesíteni. Sőt engem az iskolai is, sokkal én,
 sübbendőbb, mint sem megbotránkoztatni tud-
 nam, ha róla hallgatni fogsz. - Mi már
 a német nyelvben egy tudományt sem sa-
 ntkasunk, és a Superintendentia a tanári
 vizsgálatot sem atánja megengedni, és itán,
 sa folyamedott is; rövidnek vetünk kilánci-
 suak van rá, hogy a körmány a nyelvtan-
 ságot elvepi sőtünk, bár mi mindent elkö-
 vetünk, a mit hivelveinkkel meggyertek,
 sünk; mind a mellett is, hogy a tanár,
 gratulál ily minden való felosztásai annyira
 hibáznak tapasztaljuk, hogy ily felosztás mel-
 lett tömésdel dolgoz adunk a szegény tanár-
 lólnak, és még vinci, és nem lehet sítet.
 Csak az három fel, hogy a III. öfőszakban
 négy! nyelvraai tanítunk, és a Mineralogiát
 az V. öfőszakban tanítjuk, melly az sem tudja,
 mi fán terem a chemia. Egyébiránt a mi
 iskolánkban most nagy változás ére: éppen tegy,
 nap déltben mutatam Dr. János Lőrincz
 ő feltege által meg Maj. 21. é. aláírás ifjú
 tanár, őja len sineveresége a Városi Né-
 vterembe; és egy mi iskoláért elvesszenül!
 Dr. Károlyi Tivadar barátságos körölkönd ne,

vembee

nemben, - egy pár nap alatt neki is va-
laszolt, mert már ma nem lesz sa-
dóm, s a hóhízi nap - a kétfő - sán sere se,
gyen seket nap.

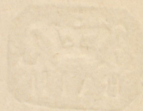
Most az én hízenem legyen vesesél!
fogadok el az engimmal egy fűve kedves
nőmmel is fűve, idvüdesen, add az a se,
seket siddal, min fűve ölele; ület
kedves gyermekeidnek

Barátom

Kovács Jánosom

Hat az igaz-e, hogy Jánosom meg-
ölelt volna?

MARTAR
TUDOMÁNYOS AKADÉMIA
KÖNYVTÁRA